

„Lod' je síce v prístave v bezpečí, ale to nie je to, pre čo bola lod' stvorená.“ (John A. Shedd)

V čase od 30. septembra do 7. októbra 2023 sme sa spolu s piatimi študentami z Univerzitného pastoračného centra sv. Stanislava Kostku v Trnave (UPeCe) a tromi ďalšími mladými zo spoločenstva Magis v Bratislave zúčastnili duchovnej obnovy s názvom *Life at sea*. Duchovná obnova sa koná v netradičnom, ale o to príťažlivejšom štýle, a to na lodiach v Chorvátsku. Organizovali ju chorvátski jezuiti, za pomoci slovenských, maďarských, chorvátskych a francúzskych skipperov (veliteľov lodí) a duchovných sprievodcov. Vyrážali sme z mestečka Sukošan, neďaleko mesta Zadar. Bolo nás spolu 35 ľudí pochádzajúcich zo 7 národností. Plavili sme sa na štyroch lodiach popri ostrovoch Pašman, Kornati, Dugi otok a Ugljan. Každá posádka mala 8-10 členov.

Každý deň sme začínali rannými impulzmi, ktoré pozostávali z troch bodov. Prvý sa týkal jednotlivých aspektov duchovného života a modlitby. Druhý sa týkal vybranej biblickej pasáže na daný deň a tretí sa venoval určitému aspektu plavby a jeho prepojeniu s naším každodenným životom. Počas dňa sme mali vyhradený čas na ticho, ktoré malo na mori ešte osobitné čaro a bolo základom pre našu osobnú modlitbu. Zvyčajne na obed sme po zakotvení slávili spoločne sv. omšu, pri ktorej nás Pán neustále zjednocoval. Večer, po ukotvení lodí, sme si každodenne vykonávali ignaciánsky examen, čo nám pomáhalo si uvedomiť, kde a akým spôsobom bol Pán prítomný v uplynulom dni. Nasledovalo spoločné zdieľanie a obohacujúce večerné rozhovory. Spoločným jazykom celého programu bola angličtina.

Viac už nechajme rozprávať samotných účastníkov – študentov UPeCe Trnava:

Aký bol tvoj naj-zážitok?

Dávid: „Môj najsilnejší zážitok bol, keď som počas „desert day“ (tzv. púštného dňa, keď účastníci putovali každý sám v tichosti z jednej strany ostrova na druhú, pozn. redaktora) vyšiel na vyhliadku na ostrove Dugi otok a v nádherne vybudovaných priestoroch som sa cez veľké presklené okno pozeral na výhľad na útesy a otvorené more. Pocítil som silný dotyk Stvoriteľa a začali mi tiecť slzy.“

Eli: „Ak mám vybrať jeden naj zážitok, tak to bol moment počas plachtenia. Bolo to, keď sme otáčali plachty a menili smer lode. Počas toho bola naša lod' "netradične" nahnutá do pravej strany, že by si človek mohol myslieť, že ešte kúsok a prevrátíme sa .. teda na jednej strane to

bol moment, kedy by niekto mohol prežívať úzkosť, strach, no pre mňa to bol aj pocit slobody, naozaj takej odovzdanosti.“

Grétk: „Neviem či mám jeden konkrétny najlepší zážitok, ale určite by som medzi moje top momenty zaradila desert day, konkrétne výhľad z útesov, chvíle v tichu v obklopení prírodou, hlboké rozhovory s novými ľuďmi, chvíle s Bohom v rôznych momentoch počas celého týždňa.“

Samo: „Keď rozmýšľam nad týždňom, ktorý som strávil na lodi, tak ako najjasnejšia chvíľa sa mi vybaví, keď som prvý krát plával! Keď som išiel na loď vedel som plávať iba znak a ostatne techniky som neovládal a predsa sa mi to na piaty deň plavby podarilo. Vystriedal sa pri mne každý člen našej posádky a nakoniec som preplával 10 metrov v 12 metrovej hĺbke. Neviem či moje srdce bilo tak silno od únavy alebo od strachu, ale nakoniec som to prekonal a naučil sa plávať počas pobytu na lodi.“

Ako to obohatilo tvoj duchovný život? Vidiš nejakú paralelu medzi plavbou a svojim životom?

Dávid: „V duchovnom živote ma to znova naštartovalo do modlitby a najmä modlitby v tichu. Bol mi poskytnutý čas a priestor, odstrihnutý od sveta, kedy som sa konečne dokázal na dlhšiu dobu zastaviť. Pán mi odpovedal na mnoho otázok a liečil a pracoval na viacerých oblastiach v mojom živote. Zažil som mnoho Božích dotykov, najmä skrze dych-berúce stvorenie, ktorým sme boli obklopení... Počas programu sme v rámci podnetov na zamyslenie mali ponúknutých niekoľko paralel medzi plavbou loďou a našim životom. Najviac som sa zamýšľal a aplikoval na svoj život najmä to, kto alebo čo stojí za kormidlom môjho života celkovo a aj v jeho konkrétnych oblastiach a zistil som, že chcem, aby to bol stále viac a vo všetkých oblastiach Ježiš.“

Eli: „Už len to, že som tam bola a vnímala, že Boh ma tam chcel mať. Dal mi túto možnosť to zažiť a zároveň si akoby vytvoril priestor ku mne hovoriť cez to všetko. A aj tak bolo - moja pozornosť sa upriamila viac na iné veci (keďže som bola zrazu nie v "bežnej" aktivite), a teda najmä na čas a chvíle s Nebeským Ockom v prítomnosti, v tichu, bez všetkého čo možno ten život "zaťažuje". Ozaj som vnímala, že Boh koná - cez ľudí, cez slovo, cez prírodu, ... Obraz plavby po mori mi príde ako také naše plávanie životom vo svete, pričom by sme sa mohli pýtať na všetko s tým spojené - čo všetko potrebujeme k tejto plavbe, čo znamená, že máme dobrý vietor, z čoho sú naše "plachty", čo sú tie naše vlny/naše búrky, ako ich vieme prekonať tak, aby sme netroskotali a podobne...“

Grétk: „Veľmi som načerpala do môjho duchovného života a mala som pocit, že moja duša dobehla telo. „Poriešili“ sme s Bohom veľa vecí, ktoré boli počas bežných dní odkladané a získala som novú chuť a energiu do vzťahu a modlitebného života s Ním. ... Vidím ako sa na tie moje najväčšie plavby života musím poctivo pripravovať. No cieľ už poznám. A to, čo ma čaká na otvorených vodách môjho života je trochu zastrašujúce, ale už sa nemôžem dočkať.“

Samo: „Pochopil som, že Ježišovu prítomnosť môžem zažívať každý deň! Nie je to ako keď ideme behať a potrebujeme na ďalší deň oddych... Božia prítomnosť ma naopak nabíja energiou a teraz viem, že môžem z Jeho nekonečnej zásoby čerpať každý deň. Paralela medzi plavbou a mojim životom? Celý čas môžem byť v bezpečí na lodi, poháňaný Božím vetrom a pokiaľ mu verím a dôverujem, naučí ma ísť aj mimo bezpečia lode, do vody. Naučí ma sa hýbať v tejto vode a vždy tu bude, aby som sa mohol vrátiť späť. Vnímam to ako veľkú výzvu prekonať sa a nabráť odvahu ísť aj mimo svoju komfortnú zónu, ale Boh bude so mnou a môžem sa na neho spoľahnúť. Túžim viac chodiť na Sväté Omše a zažívať živého Boha. Byť s Ním každý deň, tak ako s niekým, bez koho nemôžem BYŤ.“

Išiel by si ešte raz? Prečo?

Dávid: „Išiel by som ešte milión päťstokrát. Vždy je dobré nájsť si čas na zastavenie, odpútanie sa od sveta a prejsť si takýmito vedenými duchovnými cvičeniami. Avšak, keď sa k tomu pridá ešte loď, sailing, more, neskutočné výhľady a úžasná komunita ľudí z rôznych krajín, je to jedinečné a úžasné a myslím, že vždy iné. A to čo som s úsmevom poznamenal na jednom zdieľaní hovorí za všetko: „Doteraz som netušil, že sa mi najlepšie modlí na lodi.“

Eli: „Určite áno, pokojne i každého štvrtíroka. Je to skúsenosť, ktorú by som ozaj dopriala každému. ĎAKUJEM za tu moju.“

Grétk: „Určite by som si tuto skúsenosť zopakovala. Mohla som sa zastaviť a usporiadať nie len svoje myšlienky.“

Samo: „Určite by som sa rád zúčastnil takýchto duchovných cvičení. Rozmýšľam, koho by som so sebou ešte stiahol na toto dobrodružstvo.“

Aj my tu na súši si dnes v chvílke ticha môžeme položiť podobné otázky:

Duchovné cvičenia na mori

Napísal UPeCE

Pondelok, 06 November 2023 08:40 - Posledná úprava Pondelok, 06 November 2023 08:46

1. Kto alebo čo je v súčasnosti za kormidlom „lode môjho života“?
2. Z čoho sú moje plachty?
3. Čo sú tie naše vlny/naše búrky? Ako ich vieme prekonať tak, aby sme netroskotali?

Nech vás Pán žehná na vašej plavbe životom. Nech vás naplní odvahou a dôverou vyplávať s Ním na hlbinu. Nech je váš život plný nových dobrodružstiev po boku nášho Pána.

Informoval: Martin Benko SJ

Foto: Archív účastníkov *Life at Sea*